

denne Sag for at være paatrængende, vilde man ikke opsætte Sagen for at korrespondere med Gesandterne derom. Saa hvis ikke andet havde været i Vejen, havde det været langt naturligere at indkalde Rigsdagen og tale med den om Sagen.

Den ærede sidste Taler, Mindretallets Ordfører, mener, at Tinget her præjudicerer sin Stilling ved at sige: Denne Udgift passerer for Landstingets Vedkommende. Det gør man ikke. Vi have ikke paa Grundlag af selve Sagens Omstændigheder indladt os paa at dømme om Sagen; den har ikke været Genstand for Overvejelse her; Efterbevillingen har ikke været begæret her i Tinget, endmindre er den given her i Tinget. Havde vi givet Bevillingen, var Landstingets Stilling ganske vist præjudiceret. Men vi have ikke givet Bevillingen; ingen har spurgt os om det, altsaa staar Landstinget i den Henseende frit. Det at Landstinget siger: Udgiften passerer, det vil ikke sige det samme som, at vi godkendte Udgiften. Ingenlunde. Vi have foreløbig ikke noget med den Sag at gøre. Vil Folketinget benytte sig af sin Ret til at gøre Ansvar gældende mod Ministeriet, saa staar det den jo frit for, uanset hvad vi sige. Det er ganske vist rigtigt, at det Ansvar, som en Regering paadrager sig lige over for Rigsdagen, præscriberes ikke, i alt Fald ikke i 3 Aar, men naar den ærede Ordfører for Mindretallet siger: Ja, Kongen har ogsaa Ret til at anklage, vil jeg dog gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det vilde se ganske besynderligt ud, naar den hele Foranstaltning er truffet i Henhold til kgl. Resolution, om Hs. Maj. Kongen saa bag efter skulde sige: Nu vil jeg have Ministeren for Rigsretten for at se, om den vil dømme ham, fordi han har efterkommet det, som jeg selv har approberet. — Det ærede Medlem siger, at der var jo slet ingen Fare, det hele var et Skræmmebillede, man havde faaet, navnlig af Chamberlains Taler, og der var egentlig ikke noget som helst, der kunde bringe Uro i Lejren. Ja, det er nu det ærede Medlems Mening, tre Aar efter at Situationen var der; men han maa da tillade fornuftige og besindige Mænd som de daværende Ministre ogsaa at have et Skøn og en Me-

ning om, hvorledes Situationen stillede sig for dem, og det var det, der var afgørende for deres Indstilling til Kongen.

Saa siger det ærede Medlem: Nu er Situationen jo meget værre, nu er der mere Grund til at antage, at det kan komme til Konflikt mellem Rusland og England. Ja, det kan gerne være, men nu ere Gud ske Lov Søforterne gjorte i Stand og Ammunition til Stede, saa vi ere i Stand til at gøre, hvad vi kunne, for at hævde vor Neutralitet.

Det er min fulde Overbevisning, at Ministeriet har troet, at heller ikke Folketinget vilde gøre Indvending imod disse Anskaffelser og Arbejder. Jeg ser ikke nogen som helst Grund for Ministeriet til at handle, som det gjorde; hvis det ikke havde haft den Tro, og det forekommer mig ogsaa, det havde en vis Føje til at antage, at ogsaa Folketinget ville tage skønsomt Hensyn til de vanskelige Forhold, som netop da vare til Stede i Foraaret 1898. Sagen om disse Anskaffelser og den Reparation af Trekroner har jo været drøftet i Folketingets Finansudvalg, og jeg kan ikke finde, at der er gjort nogen principiel Indvending mod disse Anskaffelser og dette Arbejdes Nødvendighed, men man mente blot, den Gang Betænkningen blev afgiven, at disse Arbejder og Anskaffelser ikke var paatrængende nødvendige, men kunde udsættes. Saaledes har Regeringen ogsaa efter de Udtalelser, der ere faldne, opfattet Sagen og udtalt sig imod, at de ikke vilde gøre nogen Indvending derimod; man antog, der vilde komme en Tid, hvor hvor man vilde faa det, man ansaa for nødvendigt. At dette Tidspunkt kom tidligere, end man den Gang forudsatte, er en Ting, som ingen kan gøre for. Efter Ministeriets Opfattelse var Situationen helt forandret i Foraaret 1898, og derfor mente Ministeriet, med Føje forekommer det mig, at kunne antage, at den hele Betragtning, som var gjort gældende om Efteraaret, ogsaa fra Folketingets Finansudvalgs Side vilde blive erkendt ikke mere at være til Stede.

Naar Landstinget siger, at det fraskriver sig Ret til at gøre Ansvar gældende i Anledning af dette Regnskab, maa man dog gøre sig klart, hvad det vil sige. At